

Klasztor Karmelitów Bosych Sanktuarium św. Józefa w Wadowicach

A Klasztorny kościół -
Sanktuarium św. Józefa

B Furta klasztorna

C Południowe skrzydło
klasztoru - cele zakonne, m.in.
św. o. Rafała Kalinowskiego

D Zachodnie skrzydło
klasztoru - kuchnia
i refektarz, sala zebrania
wspólnoty i biblioteka

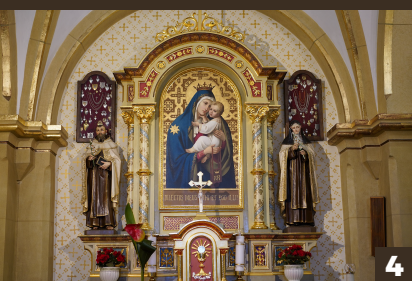
E Dom rekolekcyjny

F Taras widokowy

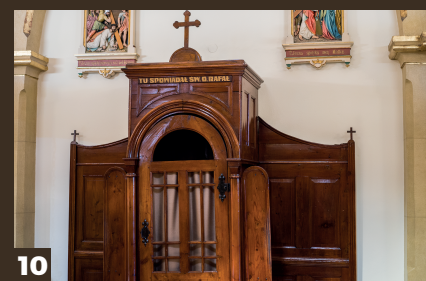
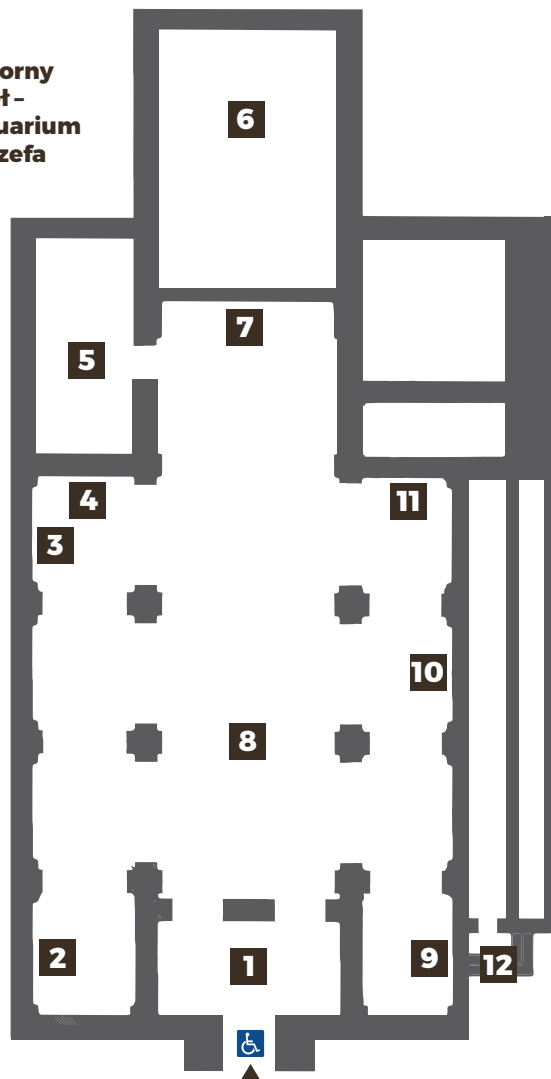
G Ogród klasztorny

H Posąg św. o. Rafała
Kalinowskiego

I Figura św. Józefa

A
Klasztorny
kościół -
Sanktuarium
św. Józefa

1 Kruchta kościelna - przedsionek

2 Sarkofag z doczesnymi szczątkami
św. Bożego o. Rudolfa Warzechy

3 Relikwia papieskiego szkaplerza

4 Ołtarz Matki Bożej Szkaplerznej

5 Izba pamięci św. Bożego o. R. Warzechy

6 Chór zakonny

7 Ołtarz główny

8 Malowidła zdobiące nawę główną

9 Ołtarz św. Teresy od Dzieciątka Jezus

10 Konfesjonał, w którym spowiadał
św. o. Rafał Kalinowski

11 Ołtarz Praskiego Dzieciątka Jezus

12 Furta klasztorna

Historia Klasztoru Karmelitów Bosych w Wadowicach

Karmelici bosci osiedlili się w 1890 r. w Wadowicach, mieszkając najpierw w domu przy Gościńcu Zatorskim (dziś ul. Wojska Polskiego 24). W latach 1897-1899 powstaje klasztor z kościołem na wzniesieniu zwanym „Górką” po południowej stronie miasta. Obecnie wraz z domem rekolekcyjnym tworzą jeden neoromański zespół architektoniczny, stanowiąc ważny ośrodek kultu św. Józefa, Matki Bożej Szkaplerznej oraz św. Rafała Kalinowskiego.

Cele zakonników zajmują południowe skrzydło klasztoru **C**. W przedłużeniu kościoła, nad magazynem zakrystyjnym, mieści się chór zakonny, **G** w którym bracia zbierają się na wspólną modlitwę. W zachodnim skrzydle klasztoru **D** znajdują się: kuchnia, refektarz, sala zebrań wspólnoty i biblioteka. W parku umieszczono figurę św. Józefa **I**. Od 1992 r. gości klasztoru, u wejścia na plac kościelny, wita posąg św. o. Rafała Kalinowskiego **H**.

Zakonnicy pełnią obecnie posługę duszpasterską w Sanktuarium św. Józefa, a także jako kapelani w pobliskim szpitalu i więzieniu oraz w domach zakonnych siostr Nazaretanek i Albertynek. Wspierają również duszpastersko okoliczne parafie.

Wnętrze kościoła klasztornego

Plany klasztoru i kościoła **A** opracował wiedeński architekt Richard Jordan, a budowę kierował Adam Kozłowski. Kościół jest budowlą trzynawową, a jego ściany wykonano z nietynkowanych cegieł. Za ołtarzem głównym na piętrze umieszczono chór zakonny.

Wypożyczenie kościoła (z końca XIX w.) w postaci ołtarza w absydie nawy głównej wraz z dwoma bocznymi ołtarzami, kazalnica i stacjami drogi krzyżowej zostało wykonane w istniejącej do dziś pracowni Ferdynanda Stuflessera w Gröden St. Ulrich w Tyrolu.

W ołtarzu głównym **7** centralne miejsce zajmuje obraz olejny św. Józefa autorstwa Franciszka Bergmana z Czech. Po prawej i lewej stronie w niszach znajdują się figury reformatorów zakonu karmelitańskiego: św. Teresy z Avili oraz św. Jana od Krzyża. Powyżej nich figury świętych karmelitańskich: św. Bertolda oraz Marii Magdaleny de Pazzi, a na zwieńczeniu ołtarza figura Boga Ojca z dwoma aniołami. Tabernakulum stanowiące serce ołtarza jest oskrzydłone przez figury adorujących aniołów, pod którymi znajdują się napisy: po lewej *Venite* (Przybawajcie), a po prawej *Adoremus* (Czcijmy). Zwieńczeniem tabernakulum jest rzeźba Baranka apokaliptycznego leżącego na księdze zamkniętej siedmioma pieczęciami. W dolnej części ołtarza, na wysokości tabernakulum znajdują się dwie płaskorzeźby. Po lewej scena ilustrująca arkę Noego pływającą po wodach potopu, a po prawej wizerunek Jonasza wyrzuconego na ląd przez potwora morskiego. Kamienna mensa głównego ołtarza (stół) została ozdobiona płaskorzeźbami ukazującymi ofiarę Melchizedeka oraz złożenie ofiary z Izaaka przez Abrahama.

W lewej nawie bocznej w ołtarzu Matki Bożej Szkaplerznej **4** umieszczono wizerunek Matki Bożej z Góry Karmel wg obrazu Frein'a von Oër. Boki ołtarza ozdobiono figurami: po lewej stronie św. Szymona Stocka (po objawieniu Matki Bożej zapoczątkował on nabożeństwo szkaplerzne), a po prawej - bł. Joanny z Tolosy. Pod mensą ołtarza umieszczono relikwie bł. Alfonsa Mazurka. W prawej nawie bocznej znajduje się ołtarz Praskiego Dzieciątka Jezus **11**. Centralne miejsce zajmuje figura Dzieciątka Jezus natomiast po obu stronach ołtarza umieszczono rzeźby: z lewej - bł. Marii od Wcielenia, a po prawej - bł. Jana Soreth'a. Na mense ołtarzowej znajduje się obraz św. Rafała Kalinowskiego, budowniczego i przeora wadowickiego klasztoru, a poniżej umieszczono Jego relikwie. Czwarty ołtarz (z pocz. XX w.) naprzeciwko Praskiego Dzieciątka Jezus poświęcono św. Teresie od Dzieciątka Jezus, **9** której figura jest w centrum, a po bokach widnieją figury aniołów. Poniżej mensy ołtarzowej jest woskowa włoska figura świętej.

W lewej nawie bocznej naprzeciwko ołtarza Matki Bożej Szkaplerznej w 2019 r. złożono doczesne szczątki sł. Bożego o. Rudolfa Warzechy **2**. Na ścianach nawy głównej znajdują się wizerunki świętych **3**, błogosławionych oraz sług Bożych związanych z zakonem. Patrząc od ołtarza, z prawej strony: św. Szymon Stock, św. Rafał Kalinowski, św. Teresa z Los Andes, bł. Cyriak Chavara, św. Teresa Małgorzata Redi, bł. Dionizy i Redempt, bł. Elżbieta od Trójcy Świętej, sł. Boży Franciszek Powiertowski, sł. Boża Teresa Marchocka, św. Jan Paweł II. Po lewej stronie: prorok Elias, św. Teresa Benedykta od Krzyża (Edyta Stein), bł. Franciszek Palau y Quer, św. Maria Maravillas Pidal, bł. Męczennicy Rewolucji Francuskiej, sł. Boża Teresa Kierocińska („Matka Zagłębia”), sł. Boży Anzelm Gądek, sł. Boża Kunegunda Siwiec oraz sł. Boży o. Rudolf Warzecha. W przedsionku **1** umieszczono figurę Pana Jezusa z gorejącym sercem oraz drewniany krzyż, prawdopodobnie z wileńskiego klasztoru karmelitanek. Pod nim znajduje się pamiątkowa tablica ufundowana przez gen. Juliusza Bijaka z 1924 r. poświęcona żołnierzom 56 pp i 57 pp austriackich.

Jan Paweł II i wadowicki „Karmel”

Karol Wojtyła wspominał, że spotykał karmelitów od dziecka. Często chodził do kościoła św. Józefa „na Górcę”, gdzie otrzymał formację duchową, korzystał z sakramentu pokuty i uczestniczył w nabożeństwach. Przed Ołtarzem Matki Bożej Szkaplerznej **4** po pierwszej komunii św. otrzymał swój pierwszy szkaplerz. Od tej pory przyszedł papież zawsze nosił płócienny szkaplerz i nigdy go nie zastąpił medaliem szkaplerznym. Obecnie relikwia papieskiego szkaplerza **3** jest eksponowana w złotej rozecie umieszczonej na ścianie po lewej stronie od ołtarza. W 2004 r. obraz św. Józefa w ołtarzu głównym **7** przyozdobiony został Pierścieniem Rybaka Ojca Świętego Jana Pawła II, a kościół „Na Górcę” otrzymał tytuł Sanktuarium św. Józefa.

Cela św. o. Rafała Kalinowskiego od św. Józefa **C**

Na piętrze klasztoru udostępniono do zwiedzania celę zakonną, w której mieszkał i zmarł św. o. R. Kalinowski. Znajduje się w niej oryginalne wyposażenie z osobistymi pamiątkami świętego.

R. Kalinowski urodził się w 1835 r. w Wilnie, gdzie otrzymał staranne wychowanie. Za udział w powstaniu styczniowym (1863) został zesłany przez Rosjan na dziesięć lat na Syberię. Po odzyskaniu wolności był wychowawcą bł. A. Czartoryskiego. W 1877 r. wstąpił do karmelitów bosych, a święcenia kapłańskie przyjął w 1882 r. w Czernej. Niestrudzenie oddawał się posłudze sakramentu pokuty. Odnowił zakon karmelitański w Polsce. Zmarł w Wadowicach 15 listopada 1907 r. W 1983 r. papież Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym, a w 1991 r. świętym.

Izba pamięci sł. Bożego o. Rudolfa Warzechy od Przebicia Serca św. Teresy od Dzieciątka Jezus **5**

Od 2012 r. w bocznej kaplicy prezbiterium kościoła „na Górcę” istnieje izba pamięci poświęcona służbie Bożemu, w której zebrano pamiątki z nim związane. W Jego rodzinnych Bachowicach powstało Muzeum Regionalne, które upamiętnia o. Rudolfa, ks. F. Gołbę i F. Stefczyka.

Ojciec Rudolf urodził się w 1919 r. w Bachowicach. W 1938 r. zdał maturę w Gimnazjum Karmelitów Bosych w Wadowicach i wstąpił do wspólnoty zakonnej. Święcenia kapłańskie przyjął w 1944 r. Przez lata kapłańskiej pracy pełnił funkcje wychowawcy młodego pokolenia karmelitów oraz wielokrotnie urząd podprzeora w różnych klasztorach, był także radnym prowincji zakonnej. Był oddanym apostołstwem chorych. Mówiono o nim „kapłan z otwartymi oczami”. Zmarł w Wadowicach w opinii świętości 27 lutego 1999 r.